॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै युज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्मे भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को युज्ञो यावांनेव युज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्युतव्यां उपं दधात्यृतूनां कृत्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त पुवर्तवस्तान्कंल्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्माँ ध्समाना ऋतव एकंन पुदेन व्यावंर्तन्ते तस्मां हतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्युतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्माँ ध्समानाः सन्तं ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनांनेष व वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनी्रुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेंक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपिर्हार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राण्भृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेंऽप पृवाभि समंनसः (३)

यं कामयेतापृशः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योपधायांपृस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भविति यं कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपृस्यांस्तस्योपधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणाया ॥ श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ ॥ उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ ॥ सावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि ॥ १ वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

क्कस्यां उपुधायं प्राणुभृतः समनसः कृष्णे पुर्रुषो वय इति पश्चं च॥———[१]

इन्द्रौग्नी अर्व्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विर्धृतावनयौर्लोकयोर्विर्धृत्या अर्धृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृण्णान्तरिक्षमेवोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिंनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुभ्यष्टिया अथी सुवर्गस्य लोकस्यानुंख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत ताभिर्वे ते दिशों-ऽद्दश्हन्यद्विश्यां उपुदधांति दिशां विधृत्ये दशं प्राणुभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताँद्धत्ते तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाँक्षरा विराङ्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्योतिरेव पुरस्ताँ द्धते तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रसि पशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयत्तस्माद्वार्हंताः (८)

पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्मौदक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोमिप्रयायी जंयति षद्गिर्श्शय्सं पंचन्ते षद्गिर्श्शदक्षरा बृह्ती बार्ह्नताः पुशवों बृहत्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाड्ड स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्ता वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शींर्षण्याः प्राणा द्वाववांश्चौ प्राणानार् सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति

यत्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मैं सुमीचों दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता पृताश्चतुंस्त्रि॰शच॥🕳 देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववायन्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृं व्यो भवत्याशु स्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

युज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तद्श इति दक्षिणतोऽत्रं वै व्योमान्न ५ सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पश्चद्श इत्युत्तर्त ओजो वै भान्त ओजंः पश्चद्श ओजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तांत् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृतः संविर्श इति दक्षिण्तोऽत्रं वा अभिवृतोऽन्नर्रं सिव्र्शोऽन्नमेव दक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इति पृश्वाद्यद्विर्श्वातिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजौरेवाभिपूर्वमृन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्माध्सव्यः (१३)

हस्तयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्विर्श इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्रश इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्रशोऽत्रमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पश्चिदमे वै लोकास्त्रिण्व एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविर्श इति (१४)

उत्तर्तस्तस्माँथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकित्रिष्टश इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुि इश्वर्षे चतु इत्यं चतुः सुंवर्गे व लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समध्ये॥ (१५)

वे नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माँज्ञातोऽन्नमित्त जनित्रई स्पृतर संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वे जनित्रम् (१६)

अन्नर्थं सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोंऽसीत्यंत्तरत ओजो वा इन्द्रं ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चद्शः (१७)

ओर्ज एवोत्तर्तो धंत्ते तस्माद्त्तरतोभिप्रयायी जयित् वसूनां भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ेयज्ञमुख॰ रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि॰्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीतिं दक्षिणतोऽन्नं वा आंदित्या अन्नं मुरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)

धर्त्रः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दिक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवृतीं-ऽष्टाचत्वारिश्श इत्युंत्तरतोंऽनयौंर्लोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमो लोकौ समावद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यों जायते

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिंणुवः प्रतिष्ठित्यै

देवस्यं सिवतुर्भागोऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित्र्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धों ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धृत्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

पश्चिव्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

यस्यान्नंवतीर्दक्षिण्तोऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तरत ओंजस्व्येव भवत्यास्यौंजस्वी जांयतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽकं एव तद्क्यमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जांयते यस्यैषा विधा

विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

व ज्तित्रं पश्चद्योऽदित्ये भागो व धूर्वः समावंद्वीयों विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥——[४]

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पृक्षाञ्चंनिष्यमांणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रंह्मवर्च्सं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रंह्मवर्च्समेव दक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्च्सितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तर्तो धत्ते तस्मौत् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्जः षोड्शो यदेते इष्टंके उपदर्धाति जाता इश्वेव जंनिष्यमाणा इश्व भातृं व्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरीषवतीं मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं होके भविति य एवं

वेदैता वा असपुता नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

छन्दा रेसि सुवर्ग्याण्यासन्तैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

यान्येव छन्दारेसि सुव्याणि तैरेव यर्जमानः सुव्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासंजत् यत् (२६) स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यर्जमानः सृजते बृह्स्पित्वां एतद्यज्ञस्य तेज्ञः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धात् सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पित्वां एतां

नास्यं सपत्नों भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति

अश्राम्यन्ते तपीऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं पृता इष्टंका निरंमिमृतेवृश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति

विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाति तस्मांत्पशुमानुंत्तमां वार्चं वदति दशंदशोपं दधाति सवीर्युत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिंष्ठित्यै यानि वै

समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उप्दर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये सप्तस्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्ये॥ (२७)

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपानः स्रम्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतोः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासुं त्रिवृदसीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रेरोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजंनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकों-ऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयित सात्मान्तरिक्षर रोहति सप्राणोऽमुष्मिं लोके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०) युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिंक्षं द्वादंश च॥

नाकसद्भिवें देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदे उपदर्धाति नाकसद्भिवे तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते

नास्मा अर्कं भवति यजमानायत्नं वै नांकुसदो यन्नांकुसदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांकुसदो यन्नांकुसदेः (३१) उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं एवैनंमेता भूता

अमुष्मिँ छोक उपं शेरेऽथों तनूपानीरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपृदधं द्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृंश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसद्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च

विकर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्तमो धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमो नान्यामृत्तरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्वन्यामृत्तरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेयां स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसो वे स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवित प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वे देवानां विक्रान्तिर्यद्विंकुणीं यद्विंकुणीमुपदधांति देवानांमेव विक्रान्तिमनु वि क्रंमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्त्रउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमिंद्यो॥ (३४)

छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा ईसि पृश्नेवावं रुन्धे छन्दा ईसि वै देवानां वामं पृशवों वाममेव पृश्नवं रुन्ध पृता ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृश्नवां रुन्ध यदेतामुंपदधाति पृश्नेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं पृव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन रे समानानां करोति त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंतीरुपं दधाति जागंता वै पुशवंः पुशूनेवावं रुन्धे- य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रंसि सर्वेभिरेवैनं

छन्दा रंसि विषुंरूपानेव पशूनवं रुन्धे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते

ऽनुष्टुभ उपं दधाति प्राणा वा अंनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरंपङ्कीरिति

विषुंरूपाणि छन्दा इस्युपं दधाति विषुंरूपा वै पशवंः पशवंः (३६)

अभवन् यस्यैता उंपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

छन्दोंभिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुपदधांति वर्ष्मैवैन ई समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानुः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेजं एव पृशवंः पृशवो यजमान एकंश्र॥ सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां अस्याग्निं वृं और्न् यथ्सयुजं उपदर्भांत्यात्मनैवैन र् सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुंषः स्नावंभिः सन्तत एवमेवैताभिर्िग्नः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका

लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भविति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मंण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथों प्राणानेवैता यर्जमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः सुवर्गास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंदध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार ई

सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वै वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानीभिवें देवा इमाँ हो कान्थ्समय स्तथ्संयानीना र संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधीति यथाफ्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभियंजमान इमाँ ह्योकान्थ्सं यांति प्रवो वा एषों उग्नेयंथ्संयानीयंथ्संयानीरुपदधांति ष्ठ्रवमेवैतम् अय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि १ हर्न्त्यह्रंत प्वास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा देत्ते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टुका उपदर्भांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना ५ रोचंत एवमेवैष

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)
मंनुष्यांणा रोचते घृतेष्ट्रका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं प्रियेणैवैनं धाम्ना
समर्धियति (४२)
अथो तेर्जसानुपरिहार ५ सादयृत्यपंरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापंतिरुग्निमंचिनुत्
स यशंसा व्यार्ध्यत स एता यंशोदा अंपश्यता उपांधत्त ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त
यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजंमान आत्मन्धंते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो
यावांनेव पुरुष्टम्तस्मिन् यशों दधाति॥ (४३)
पुवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्थयुत्येकाुत्रपंश्चाशचं॥[१०]
देवासुराः संयंत्ता आसुन्कनीया सो देवा आसुन्भूया सोऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका
अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव भूया रेसोऽभवन्वनस्पतिंभिरोपंधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमा
प्राचीं दिशमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमंजयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्तती देवा
अभंवन्न् (४४)
परासुरा यस्यैता उंपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ ह्लोकाञ्जयति भवंत्यात्मना पराँस्य
भ्रातृंच्यो भवत्यफ्सुषदंसि श्येनसदसीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप र रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे
पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिलींकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं
दधात्यायुंरेव (४५)
अस्मिन्द्रधात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म प्रियमेवास्य धामोपाँप्नोति

तावेहि स॰ रंभावहा इत्याह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येध्यग्न इत्याहैष वा अग्निः

पार्श्वजन्यो यः पश्चचितीकुस्तस्मदिवमाहर्त्वयां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम् यदंत्वयां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेक इत्याह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

अभवनायुरेवर्त्व्यां उप पड्विरंशतिश्च॥= -[88] प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तद्देवा अंश्वमेधेनैव

प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यों ऽश्वमेधेन यजंते सर्व एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य भेषुज॰ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतरुन्नपि वा एतेनं

ब्रह्महत्यामंतर्न्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७) त्रति तरिति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजा-

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५) पंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतौंऽन्येषां पशूनाम्वैतसः

भवत्यपसुर्योनिर्वा अश्वौंऽपसुजो वेतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमों भवति सुरह वा अर्थ्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवार्श्वतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृहद्वादंश च॥ उथ्सन्नयज्ञ इन्द्रांग्री देवा वा अंक्षणयास्तोमीयां अग्रेर्भागांऽस्यग्नें जातात्रश्मिरितिं नाकसद्भिश्छन्दार्शस सर्वांभ्यो वृष्टिसर्नीर्देवासुराः कर्नीयारसः

प्रजापंतेरक्षि द्वादंश॥१२॥

उथ्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्भिरेवैताभिरष्टाचंत्वारिश्शत्॥४८॥

उथ्सन्नयज्ञः संवत्वायं॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥५-३॥